

Прѣдварительно же забѣлѣваме чи тии имяна (рѣчи) нѣсѣ ся произносили тѣмъ какъ то ся днѣсь пишѣтъ и произношѣтъ въ говору на днѣшныи французскыи языкъ, нѣ измѣнили ся сѣ малко или много. А на това никои не можи да противорѣчи, понеже доказательство живо и неопоримо е разнообразно то произношение на буквы тѣ въ днѣшныи имѣ французскыи языкъ, кое е забѣлѣжено отъ грамматицы тѣ.

Нека убо започниме разложение то.

Merovée на латинскыи языкъ е писано *Meroveus* или *Miroveus*; слогъ *us* е приубѣрнѣто по свойству того языка, штото *Miroveus* е было *Миро-вей* или *Миро-вой* на българскыи. Това имя, какъ то е видно, съставено е отъ двѣ рѣчи: *Мірѣ*, свѣтъ и отъ *вой*, война, *бой*, и значи буквално *воюющій міра*, *éminent guerrier*, точно по французскому тълкуванію. А то е сходно съ нашии тѣ българскыи рѣчи: *Влады-мірѣ*, *Страшы-мірѣ*, *Боры-мірѣ*, *Гоны-мірѣ*, *Браны-мірѣ*, *Огне-мірѣ* и друг., кои ся нахождѣтъ въ писмении ни старѣи языкъ за собственыи имяна.

Българскыйи нашѣи говоренѣи и писменѣи языкъ е твърдѣ богатѣи отъ такыва съставеныи хубавыи рѣчи и твърдѣ удобенѣи да съставя новыи по потрѣбѣи тѣмъ си. П. р. *Чърно-окѣ*, *сиво-окѣ*, *кратко-глыдѣ*, *криво-глыдѣ*, *русо-косѣ*, *чърно-косѣ*, *дълго-лыкѣ*, *выто-въжда*, *дълго-носа*, *кратко-думѣ*, *сладко-думѣ*, *тъсно-носуѣ*, *тъсно-пойка*, *сладко-гласѣ*, *бързо-ходѣ*, *мждро-носѣ*, *разно-глыдѣ*, *плоско-носѣ*, *криво-устѣ*, *криво-кракѣ*, *криво-шыя*, *выхро-гонѣ*, *дързо-сърдѣ*, *велико-душенѣ* и други множество.

Clovis тълкувѣтъ академици тѣ: *illustre guerrier*—славенѣи военныи. Така рѣчь не е сложна, т. е. съставена. Ныне кату отдаемыи старо то и истинно то произношение на французскѣи тѣмъ буквѣи *c* на *s*, тогава *Clovis* става на *Slovis*—Словис; а кату махниме окончѣние то *s*, нахождаме българско то *Словы* или *Славы*, *Славѣ*. Българи тѣи до днѣсь имѣтъ такыва собственыи и мъшкыи и женскыи имяна, н. п. *Славѣ*, *Славы* и *Славчо* умалително; *Слава* и *Славка*. А въ старостѣи сме имали *Свѣто-Славѣ*, *Беры-Славѣ*, *Беры-Слава*, *Влады-Славѣ*, *Родо-Славѣ*, (кое и до днѣсь сѣштествуете) и други много; штото *Frank Clovis* не е было друго нѣ чисто българско: *Славѣ*, *Славы*. Днѣшныи тѣи убо зовими потомци *Фрѣговѣ* имѣтъ право да тълкувѣтъ въ академичскыи тѣи си рѣчници *Clovis*—*illustre*, славный (отъ *славѣ*—*gloire*), нѣ *guerrier*—военныи е излишно тълкувание, заштото рѣчь *clovis*, *славѣ*, нѣма таково значѣние. Истинѣи чи той *Clovis*—*Славѣ*, е былѣ *guerrier*—юнакѣ, нѣ отъ того не слѣдова чи въ рѣчь тѣмъ *Clovis* ся заключыва и значѣние то *guerrier*; то значѣние ся е явило въ неговыи тѣи дѣла и подвигы.

Clodomir, тълкувѣтъ: *chef célèbre*—главатарѣи—владѣтель славный. То е видно чи е съставено отъ двѣ нашии българскыи рѣчи *clod* и *mir*—*клюдѣ* и *мирѣ*.